

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/36/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110010118
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3110010118.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Dušana Eckera, v trestnej veci proti obžalovanému P. J. a spol., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.11.2012, sp. zn. 2T/11/2010, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.11.2012, sp. zn. 2T/11/2010, bol obžalovaný 1/ P. J. oslobodený podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín sp. zn. 2Pv 234/2009, pre skutok obžaloby právne posúdený ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 2. marca 2009 v čase okolo 11:00 hod. z presne nezisteného miesta, po tom, čo zavolať z telefónneho čísla XXXXXXXXXXX, ako aj z telefónneho čísla XXXXXXXXXXX na telefónne číslo XXXXXXXXXXX P. E., sa tomuto počas troch telefonátov vyhrážal tým, že mu vyhodí auto do vetra, že mu vypichne oči a že ho zlikviduje, ak neuhradí faktúru Z. U., ktorý je synom obvineného Q. U. a ktorý pracuje pre poškodeného P. E., bude to jeho koniec, a že chce mať tie prachy do 24 hodín na účte, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaný 2/ Q. U. bol oslobodený podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 27. februára 2009 v čase o 16:34 hodine a v čase o 16:35 hodine z presne nezisteného miesta, po tom, čo zavolať z telefónneho čísla XXXXXXXXXXX na telefónne číslo XXXXXXXXXXX P. E., sa tomuto vyhrážal tým, že mu vyletí auto do vzduchu a vypichne mu oči, ak nezaplatí Z. U., ktorý je jeho synom a ktorý pracuje pre poškodeného P. E., a ktorému dlhuje peniaze, pričom sa mu vyhrážal výrokmi: „že bude posledný, koho v živote uvidí a že nedožije rána, že sa má do hodiny spojiť a vyplatiť mu všetky peniaze, a pokiaľ tak neurobí, do rána ho zlikviduje“.

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadla odvolaním okresná prokurátorka v neprospech obžalovaných. V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že s rozhodnutím okresného súdu, v ktorom boli obžalovaní P. J. a Q. U. oslobodení spod obžaloby sa nestotožňuje, nakoľko podľa jej názoru prvostupňový súd rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení a nedostatočne sa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Skutkový stav posúdil výlučne v prospech obžalovaných a podľa jej názoru v prípravnom konaní boli preukázané skutočnosti dostatočne odôvodňujúce vinu obžalovaných v rozsahu obžaloby.

Poukázala na jednotlivé výpovede obžalovaných P. J. a Q. U., poškodeného P. E., svedkov Z. J., JUDr. M. M., U. E.. Uvedené dôkazy je podľa jej názoru potrebné hodnotiť v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., pričom záver o pravdivosti, resp. nepravdivosti sa musí zakladať na starostlivom posúdení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne. Samosudca okresného súdu však vychádzal predovšetkým z výpovede obžalovaných a dôkazov podporujúcich ich teóriu. S takýmto rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje, pričom podľa jej názoru nebolo jednoznačne preukázané, že skutky nespáchali obžalovaní. Obžalovaný J. v priebehu prípravného konania priznal, že počas telefonického rozhovoru s poškodeným P. E. tomuto nadával a súčasne sa vyjadril, že uvedené spáchal v návale zlosti, nakoľko mu neboli vyplatené peniaze za vykonanú prácu. K identifikácii hlasu volajúceho poškodený E. uviedol, že na 99% to bol v druhom prípade obžalovaný Q. U.. V priebehu prípravného konania, ako aj pred súdom bolo preukázané, že obžalovaní mali dôvod spáchať skutky uvedené v obžalobe, pretože obžalovaný Q. U. financoval svojho syna Z. U. pri cestách za prácou do Banskej Bystrice a obžalovaný J. v tom čase nemal žiadny iný príjem a bol odkázaný na vyplatenie predmetných peňazí. Poškodený P. E. mal po predmetných telefonátoch strach o svoj život, zdravie a majetok a z uvedeného dôvodu im vyplatil dohodnutú sumu v čo najkratšom čase. Vzhľadom k uvedenému navrhla odvolaciemu súdu, aby podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátorky sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril aj obžalovaný P. J., ktorý uviedol, že odvolanie prokurátorky považuje za nedôvodné. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav a rozsudok je zákonný. Okrem skutočnosti, že v odvolaní prokurátorka podrobne cituje vykonané dôkazy, neuvádza žiadnu závažnú právnu ani skutkovú argumentáciu. Navyše konštatuje, že „nebolo jednoznačne preukázané, že skutky nespáchali obžalovaní“, pričom naopak je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní nepochybne preukázať, že skutky spáchali obžalovaní. Taktiež argumentácia, že obžalovaný mohol mať dôvod pre spáchanie skutku nie je dôkazom, že skutok naozaj spáchal. Pritom prokurátorka v odvolaní neuvádza, aké dokazovanie by sa malo po zrušení napadnutého rozsudku a vrátení veci súdu prvého stupňa vykonať. Preto považuje odvolanie prokurátorky za formálne a alibistické. V ďalšej časti vyjadrenia poukazuje na skutkové zistenia, na základe ktorých možno konštatovať, že oslobodzujúci rozsudok voči jeho osobe je správny a zákonný. Navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa s odvolaní okresného prokurátora v plnej miere stotožňuje, navrhla tomuto vyhovieť, a napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie

Obhajca obžalovaného P. J. uviedol, že sa v plnej miere pridrižava písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátorky. Rozsudok súdu prvého stupňa považuje za správny a zákonný, preto navrhol odvolanie prokurátorky v zmysle § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného Q. U. taktiež uviedol, že prvostupňový rozsudok považuje za zákonný a správny a navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaní P. J. a Q. U. zhodne uviedli, že sa pridrižavajú slov svojich obhajcov a navrhli odvolanie prokurátorky zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na podklade podaného odvolania zistil, že odvolanie okresnej prokurátorky nie je dôvodné. Z obsahu odvolania je zrejmé, že vytýka súdu prvého stupňa nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, ktoré podľa jeho názoru tvoria logickú a ucelenú reťaz navzájom sa dopĺňujúcich a preukazujúcich, že skutky sa stali a spáchali ich obžalovaní. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožnil, pričom v zásade nemožno vytýkať súdu prvého stupňa nezákonnosť napadnutého rozsudku len preto, že odvolateľ dospel na základe vlastného hodnotenia dôkazov vo významnej časti k iným skutkovým a právnym záverom, než súd prvého stupňa, ktorý

vykonal všetky navrhnuté, dostupné a potrebné dôkazy v zmysle § 2 ods. 10, ods. 11 Trestného poriadku, vyhodnotil ich jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku. V danom prípade súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, ktoré by mohli prispieť k objasneniu veci, pričom v napadnutom rozsudku podrobne konštatoval jednotlivé výpovede, znalecké posudky a listinné dôkazy a na základe ich vyhodnotenia tak jednotlivo, ako aj v súhrne dospel k správne mu záveru, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by skutok spáchali obžalovaní a svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v odôvodnení, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr.por. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1/, ktorý mal spáchať dňa 3.2.2009 obžalovaný P. J., je potrebné poukázať na to, že skutočnosť, že by sa obžalovaný poškodenému P. E. vyhrážal ublížením na zdraví, (vypichnutím očí) alebo spôsobením majetkovej ujmy, (vyhodením auta do vzduchu) či iným spôsobom nebola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Pokiaľ aj svedok U. E. (brat poškodeného) uvádzal, že pri prvom telefonáte v tento deň počul predmetné vyhrážky poškodenému, nakoľko telefón bol na hlasitý odposluch, jeho výpoveď je spochybnená výpoveďou svedka JUDr. M. M., ktorý bol taktiež prítomný a ktorý síce uviedol, že telefonát bol síce agresívneho prejavu, no o žiadnych vyhrážkach nehovoril, konkrétnejšie sa k obsahu vyjadriť nevedel. Podľa názoru odvolacieho súdu však možno dôvodne predpokladať, že ak by konkrétne vyhrážky boli vyslovené, musel by ich počuť aj tento svedok a nepochybne by takúto skutočnosť vo svojej výpovedi uviedol. Napokon tak ako už konštatoval aj súd prvého stupňa, samotný poškodený pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní nevedel s istotou uviesť, či prvý z telefonátov obsahoval aj vyhrážky alebo len vulgárne nadávky, nebol ho schopný reprodukovať. Takéto vyhrážanie nebolo preukázané ani prepismi obsahov druhého a tretieho telefonátu, ktorých nahrávky poškodený predložil orgánom činným v trestnom konaní. Navyše poškodený ani nikto z priamych svedkov tohto telefonátu, ani sám poškodený nevedel identifikovať hlas volajúceho a jednoznačne určiť ako volajúceho obžalovaného P. J.. K skutku pod bodom 2/ vypovedali okrem obžalovaného Q. U. aj poškodený a svedkyňa Z. J.. Tá síce potvrdila, že počula telefonát, ktorý obdržal P. E. a ktorý dal po chvíli na hlasitý odposluch, pričom sa v ňom jednalo o peniaze, o pána U., ktorý u nich pracoval ako živnostník a peniaze mu neboli vyplatené na čas. Mužský hlas v telefóne nepoznala, tento bol podráždený a útočil na p. E.. Cestou domov medzi Dubnicou a Prejtou, nasledoval druhý telefonát, nevie či to bol ten istý hlas. Prvý telefonát bol asi o piatej hodine, druhý asi o pol šiestej, po tom druhom sa už p. E. zľakol. Tie vyhrážky vyzneli, akože sú mienené vážne, videla na ňom, že má vážnu obavu, bol vystrašený. Túto udalosť boli preto spolu ohlásiť na políciu v llave. K identifikácii hlasu obžalovaného poškodený uviedol, že je pravdepodobne sa jednalo o p. Q. U., nakoľko s ním neskôr komunikoval, avšak na 100% si však nie je istý. Svedkyňa Z. J. už vôbec nevedela jednoznačne identifikovať hlas volajúceho, pričom pravdepodobnosť, že volajúcim bol obžalovaný Q. U., je podľa nej nulová.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval odvolací súd nutné poukázať, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade vykonaným dokazovaním nebolo bez akýchkoľvek pochybností a jednoznačne preukázané, že obžalovaní sa dopustili žalovaného skutku. Niektoré dôkazy síce vzniknutému podozreniu môžu nasvedčovať, avšak pre uznanie viny musí mať súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania sa skutočne stal a že tento spáchali obžalovaní. Preto nemožno súhlasiť s odôvodnením odvolania, v ktorom prokurátorka vytýka nesprávne hodnotenie dôkazov s odôvodnením, že „nebolo jednoznačne preukázané, že skutky nespáchali obžalovaní“. V prípade pochybností musí súd postupovať v prospech obžalovaného, pričom je nutné uviesť, že vzhľadom na dôkaznú situáciu najmä u obžalovaného J. dokonca pretrváva pochybnosť, či sa stal vôbec skutok (vyslovenie vyhrážok), čo by odôvodňovalo použitie priaznivejšieho ustanovenia § 285 písm. a) Tr.por. na oslobodenie. Nakoľko však odvolanie bolo podané len v neprospech obžalovaných, bol v tomto smere obmedzený revízny princíp odvolacieho súdu. Odvolací súd sa teda nestotožnil s dôvodmi odvolania, pričom s podrobnejším odôvodnením skutkových a právnych záverov v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil. Prvostupňový súd správne použijúc zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ týchto podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil.

Z uvedených dôvodov odvolanie okresnej prokurátorky odvolací súd nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Tr. por. toto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.